

۳ سال است مشهدی‌ها در ماه صفر، چشمشان به موکب باصفای دور میدان شریعتی روشن می‌شود

حدیث دلدادگانی از سراسر شهر

راه تجربه

❖ کار در اینجا آرامش دارد ❖

هر سال بیست و پنجم ماه محرم دور هم جمع می‌شوند و کارهای خیمه را انجام می‌دهند تا همه چیز برای حضور عزاداران امام حسین (ع) مهیا باشد.

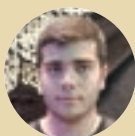
مصطفی مازند رانی یکی دیگر از جوان‌های پای کار موکب است که خودش را خادم‌اثمه (۲) می‌داند و می‌گوید: سه سال است که همراه بچه‌ها این موکب را

برپا کرده‌ایم. اینجا که می‌آیم، احساس آرامش می‌کنم. همه ما خادم‌اثمه (۲) هستیم و یکدیگر را در همین مراسم عزاداری پیدا کردیم و مسیرمان با هم یکی شد. آقای مصطفی بایادکردن از یک خاطره اشک در چشمانش جمع می‌شود و می‌گوید: سال گذشته در همین ایام ماه صفر همراه بیماری اینجا آمد و از ماندن در گرفت تا به بیمارستان قائم (عج) برساند. ما هم یک بسته نبات دادیم و برای بیمارشان دعا کردیم. دو روز بعد آمد و خبر سلامتی و مرخصی بیمارشان را به ما داد. هر وقت یاد حال آن روزان همراه بیمار و توسلش به ائمه (ع) می‌افتم، اشک در چشمانم حلقه می‌زند.

❖ خدمت خالصانه به عشق حسین (ع) ❖

علیرضا جلیلیان نوجوان هجده ساله‌ای که چند روزی می‌شود خادم موکب شده است و همراه بقیه عزاداران پذیرایی می‌کند، می‌گوید: ۹ سال داشتم که همراه پدرم به مراسم عزاداری امام حسین (ع) می‌رفتم. چند سالی می‌شود که در موکب‌های مختلف شهر فعال هستم و هرکاری از دستم برآید، انجام می‌دهم. از هشت روز پیش به همراه پدر و مادرم به اینجا آمده‌ام و برای خدمت به عزاداران به مسئولان خیمه کمک می‌کنم. عزادار و خادم فرقی نمی‌کند؛ هرکس اینجا حاضر شده است، دلش به عشق امام حسین (ع) می‌تپد.

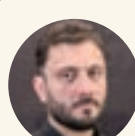
انتهای خیمه سمت بولوار احمدآباد دو میز هم برای واکس زدن گذاشته‌اند. تعداد زیادی هم دمپایی زنانه و مردانه اینجاست و عزادارانی که می‌خواهند کفش‌هایشان نو نور شود، آن‌را به دست این خادمان می‌سپارند. سرشان شلوغ است و فرصت صحبت ندارند و از همه دل‌باختگان به ائمه (ع) می‌خواهند که برای شفای بیمارانشان و ظهور امام زمان (عج) دعا کنند.

“

این موکب کاملاً دلاوری پرپاشده است و اعضای آن هیئتی ندارند و هر کدام جدا با هم عضو یک هیئت هستند. فی‌مابین هم اعضا و فیران این سه سال برپاست. علت انتساب اینجا هم فضای بزرگ پیاده‌رو، مرکزیت آن و رفت و آمد زیاد مجاوران و زائران است

بوی اسپند فضا را پر کرده و تعداد عزاداران بیشتر شده است. علیرضا رضازاده، مسئول موکب، دور دوم جای را دم می‌کند و بعد از چند دقیقه هم جای آماده را در کتری‌های بزرگ تر یک رنگ می‌کند. کارش که تمام می‌شود، درباره شکل‌گیری این موکب و برپایی آن می‌گوید: سه

سال پیش، هم‌زمان با دهه فاطمیه، تعدادی از جوانان همدل و همراه تصمیم گرفتیم این موکب را در میدان شریعتی برپا کنیم و به لطف حضرت زهرا (س) این اتفاق افتاد و اسم موکب هم خیمه الزهرا (س) شد. استقبال خوب عزاداران باعث شد با اشتیاق بیشتر را همان را ادامه دهیم. سال اول توانستیم چادر و داربست را خودمان مهیا کنیم و سماور و میزها را از تعدادی هیئت امانت گرفتیم. کم‌کم با کمک بچه‌ها

و خیران آشنا، سماور، کتری برقی، میز، استکان، لیوان و سایر وسایل پذیرایی را گرفتیم. این موکب کاملاً دلاوری پرپاشده است و اعضای آن هیئتی ندارند و هر کدام جدا با هم عضو یک هیئت هستند. خیمه با کمک همین اعضا و خیران این سه سال برپاست. علت انتخاب اینجا هم فضای بزرگ پیاده‌رو، مرکزیت آن و رفت و آمد زیاد مجاوران و زائران است. امیدوارم که بتوانیم برای دستگاه ائمه (ع) به ویژه سیدالشهدا (ع) مفید و مؤثر باشیم.

میترا صدرایار چه مخملی سیاه موکب با رنگ طلایی تزئین شده است و «یا صاحب الزمان (عج)» در میانه آن می‌درخشد. موکب خیمه الزهرا (س) از اول ماه صفر دور میدان تقی‌آباد فعالیت خودش را آغاز کرده است. این موکب را جوانانی از سطح شهر به عشق امام حسین (ع) و برای فرج امام زمان (عج) علم کرده‌اند. سه سال پیش در دهه فاطمیه بود که عزامشان را جزم کردند و موکب برپا شد. استقبال خوب عزاداران مجاور و زائران هارایای کارنگه داشت و حال پنجاه نفر در کنار هم حسینی وار کار می‌کنند.

❖ حال و هوای زائران اربعین ❖

کمی از اذان مغرب گذشته است و موکب بعد از پله‌های قطار شهری میدان شریعتی در پیاده‌رو فعال می‌شود. انتهای پیاده‌رو سه ردیف صندلی چیده‌اند تا آن‌ها که برای خوردن چای و عزاداری می‌آیند، کمی بنشینند و خستگی در کنند. داخل موکب اما جوش و خروش زیادی برپاست. سمت راست اینجا برای پذیرایی از برادران و سمت چپ برای پذیرایی از خواهران در نظر گرفته شده است. دو میز بزرگ هم در انتها قرار دارد و سماورهای طلایی را وسط گذاشته‌اند. استکان‌ها را در سینی چیده‌اند و همه چیز آماده و مهیای پذیرایی است.

استکان‌ها به سرعت پر و خالی می‌شود. اما آنچه این عزاداران را لحظاتی کنار هم نگه می‌دارد، نوحه خوانی و مداحی است. آن‌ها هر از چندگاهی با دستمال اشک از صورتشان می‌زدایند. نمایشگرهایی هم نصب کرده‌اند که کربلای معلی را نشان می‌دهد و لای آن تصاویر پیاده روی زائران هم دیده می‌شود. این فضای معنوی باعث می‌شود عزاداران و حاضران بی‌اختیار اشک بریزند. درست مثل ملیحه رضایی، ساکن خیابان کوهسنگی ۵ که هر زمان فرصت کند، دست دختر و پسرش را می‌گیرد و سری به موکب می‌زند. او می‌گوید: خدا به این جوان‌ها خبر و برکت بدهد که این خیمه را برپا کردند و زحمات زیادی می‌کشند. هر شب اینجا فیلم‌های پیاده روی اربعین را می‌بینم و همراه بقیه عزاداران به نیت رفتن به اربعین اشک می‌ریزم. اگر خدا قسمت کند و سال بعد بروم، نذر کوچکی کرده‌ام که برای خیمه می‌آورم.

❖ نذر کودکان و بامزه چوب شور ❖

هر لحظه به تعداد عزاداران دور موکب اضافه می‌شود. هر کدام به شیوه خودشان مشغول عزاداری هستند. یکی ذکر صلوات می‌گوید و دیگری درباره قیام کربلا و نحوه شهادت یاران امام حسین (ع) برای فرزندانش صحبت می‌کند. بعضی هم برای شفای بیمارشان دست به دعا شده‌اند و از امام زمان (عج) شفای او را می‌خواهند. کودکان و نوجوانان، اما حال و هوای دیگری دارند. آن‌ها هر کدام به شیوه خودشان در این مراسم حضور پیدا کرده‌اند. یکی استکان‌های خالی را جمع می‌کند، نوجوان دیگری هم‌نوا با دیگران «یا حسین (ع)» می‌گوید. محمد رضا جوادی خردسال هم چوب شور آورده است و آن‌ها را با بین کودکان عزادار پخش می‌کند.